

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců
Mgr. Jana Čížka a Mgr. Jitky Zavřelové ve věci

žalobce: V. L.,
bytem X;
zastoupený advokátem JUDr. Liborem Petříčkem,
sídlem Březenská 2466/4, Praha 8,

proti

žalovanému: Katastrální úřad pro Středočeský kraj,
sídlem Pod Sídlištěm 1800/9, Praha 8,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

- I. Zápis změn údajů katastru nemovitostí provedený žalovaným dne 8. 9. 2017
pod č. j. Z-4783/2017-204, kterým došlo
- dle geometrického plánu L. Č. ze dne 18. 8. 2017, č. 584-97/2017, k oddělení části
parcely p. č. X v katastrálním území O. u K., obec O., o výměře 3942 m², která
byla nově označena jako parcela p. č. X, druh pozemku ostatní plocha, způsob
využití jiná plocha, a

- k přečíslování parcely č. X v katastrálním území O. u K., obec O., které bylo přiděleno číslo v řadě stavebních parcel a nově byla evidovaná jako parcela č. st. X, druh pozemku zastavěná plocha a nádvoří, v katastrálním území O. u K., obec O., byl nezákonným zásahem.
- II. Žalovaný je povinen uvést zápisy údajů katastru nemovitostí týkající se parcelního čísla, výměry, druhu pozemku, geometrického a polohového určení pozemku dříve označeného jako parcela p. č. X (nyní rozdělen na parcely p. č. X a X) a údaje katastru nemovitostí týkající se druhu pozemku a parcelního čísla pozemku dříve označeného jako parcela p. č. X (nyní parcela p. č. st. X), to vše v katastrálním území O. u K., obec O., do stavu před zápisem změn údajů katastru nemovitostí provedeným dne 8. 9. 2017 pod č. j. Z-4783/2017-204, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žaloba se zamítá v části, v níž se žalobce domáhal toho, aby žalovaný v katastru nemovitostí u stavby č. ev. X stojící na pozemku p. č. st. X (dříve p. č. X) v k. ú. O. u K., obec O., list vlastnictví č. X, evidoval jako způsob využití údaj stavba pro rodinnou rekreaci – budova na lesním pozemku.
- IV. Žaloba se zamítá v části, v níž se žalobce domáhal toho, aby bylo změněno číslo listu vlastnictví, na němž je evidován pozemek dříve označený jako parcela p. č. X (nyní parcela p. č. st. X), v katastrálním území O. u K., obec O.
- V. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 10 228 Kč, k rukám jeho zástupce advokáta JUDr. Libora Petříčka, sídlem Březenská 2466/4, Praha 8, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 20. 9. 2017 žalobce brojí proti zápisu změn údajů katastru nemovitostí v katastrálním území O. u K., obec O. (všechny dále uváděné pozemky se nacházejí v uvedené obci a katastrálním území), provedenému žalovaným dne 8. 9. 2017, č. j. Z-4783/2017-204. Tímto zápisem, který žalobce označil za nezákonný zásah, byla dle geometrického plánu L. Č. ze dne 18. 8. 2017, č. 584-97/2017, od pozemku p. č. X, o výměře 648 524 m², lesní pozemek, evidovaného na listu vlastnictví č. X, oddělena část, která byla nově označena jako pozemek p. č. X, o výměře 3942 m², ostatní plocha – jiná plocha, evidovaný na listu vlastnictví č. X. Dále byla tímto zápisem přečíslována pozemková parcela p. č. X, které bylo v souladu s neměřičským záznamem katastrálního úřadu č. X přiděleno číslo v řadě stavebních parcel a nově byla označena jako parcela p. č. st. X, o výměře 58 m², zastavěná plocha a nádvoří, evidovaná na listu vlastnictví č. X.
2. Žalobce se domáhá vyslovení nezákonnosti uvedeného zápisu změn. Současně navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost zaevidovat v katastru nemovitostí ve vztahu k pozemku p. č. X stav údajů ke dni 27. 8. 2017 (resp. stav před provedením zápisu změn údajů katastru nemovitostí) tak, že u pozemku p. č. X žalovaný запиše původní výměru 648 524 m² a vymaže z katastru nemovitostí od něj oddělený pozemek p. č. X. Dále navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost zaevidovat v katastru nemovitostí ve vztahu ke stavbě č. ev. X stojící na pozemku p. č. st. X způsob využití: stavba pro rekreaci – budova na lesním pozemku a u pozemku p. č. st. X zaevidovat původní parcelní číslo p. č. X a změnit číslo listu vlastnictví.

3. V žalobě uvedl, že změna údajů katastru nemovitostí byla provedena zápisem podle § 31 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“), na základě ohlášení změny druhu a způsobu využití pozemku doloženého kolaudačním rozhodnutím Místního národního výboru v O. ze dne 3. 4. 1979, č. j. Výst/1979 (dále jen „kolaudační rozhodnutí“), vyjádřením Městského úřadu K. jako orgánu ochrany přírody ze dne 11. 1. 2007, č. j. OŽPZ/5389/V/06/Ko/Tv (dále jen „vyjádření orgánu ochrany přírody“) a rozhodnutím Okresního národního výboru v K. ze dne 5. 11. 1971, č. j. zem/1971 Bš – 214/71 (dále jen „rozhodnutí o odlesnění“).
4. Žalobce předně namítl, že žalovaný postupoval v rozporu s § 31 písm. a) katastrálního zákona, neboť ohlášení k zápisu změny druhu a způsobu využití oddělené části pozemku p. č. X zápisem označené jako pozemek p. č. X (z druhu lesní pozemek na druh ostatní plocha se způsobem využití jiná plocha) podal dne 28. 8. 2017 pobočný spolek A. O., IČO: X, sídlem J., K. (dále jen „pobočný spolek A. O.“), který ale ke dni podání ohlášení nebyl vlastníkem pozemku p. č. X ani nedoložil, že by byl jiným oprávněným ve vztahu k tomuto pozemku.
5. Dále namítl, že rozhodnutí o odlesnění nemohlo být podkladem k provedení zápisu změn podle § 31 písm. a) katastrálního zákona. Tímto rozhodnutím bylo povoleno odlesnění části pozemku p. č. X o výměře 0,40 ha za účelem výstavby střelnice na dobu jejího trvání s podmínkou, že po jejím zrušení bude plocha do jednoho roku upravena a zalesněna. Odlesnění tak bylo povoleno dočasně, avšak zápisy druhu pozemku a způsobu jeho využití do katastru nemovitostí mohou reflektovat jen trvalé změny. Rozhodnutí o odlesnění nadto nespecifikovalo, která část pozemku má být odlesněna a žalovaný v tomto směru neměl žádné podklady.
6. Konečně žalobce namítl, že neexistoval žádný podklad k zápisu změny způsobu využití stavby ev. č. X a k přechíslování pozemku p. č. X na pozemek st. X. Tím nemohlo být ani rozhodnutí o odlesnění, neboť dočasnost odlesnění se vztahovala i na tuto stavbu a pozemek pod ní.
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce brojí proti zápisu změn druhu pozemku provedenému na základě ohlášení ze dne 28. 8. 2017 pod č. j. Z-4783/2017-204, jímž došlo ke změně druhu pozemku p. č. X odděleného od pozemku p. č. X z lesního pozemku na ostatní plochu, ke změně druhu pozemku p. č. X z lesního pozemku na zastavěnou plochu a nádvoří a jeho přechíslování na pozemek st. X. Zápis změny druhu pozemku nebo jeho části se provádí jako zápis jiného údaje podle § 28 a násl. katastrálního zákona, který má toliko evidenční účinky. Dochází jím pouze k uvedení evidenčního stavu do souladu se skutečným stavem v terénu. Zápis změny druhu pozemku byl proveden na základě rozhodnutí o odlesnění, kolaudačního rozhodnutí, vyjádření orgánu ochrany přírody, registračního listu pobočného spolku A. O. a geometrického plánu pro rozdělení pozemku č. 584-97/2017, podle něhož má nově oddělená parcela p. č. X výměru 3 942 m². Vzhledem k tomu, že parcela st. X (dříve p. č. X) má výměru 58 m², dovodil žalovaný, že výměra 0,40 ha uvedená v rozhodnutí o odlesnění odpovídá součtu výměr parcel p. č. X a st. X. Proto žalovaný vyzval V. Č., bytem J., K. při osobním jednání, aby ohlášení změny druhu pozemku doplnil i ve vztahu k pozemku st. X. Dále žalovaný k evidenci druhu pozemku p. č. st. X uvedl, že podle § 11 odst. 2 ve spojení s bodem 2 přílohy vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální vyhláška“), lze budovu evidovat na lesním pozemku jen, jde-li o pozemek, na kterém je zřízen skleník nebo pařeniště, nebo na kterém je budova, a nebyl odňat z pozemků určených k plnění

funkcí lesa. V ostatních případech se parcela pod budovou eviduje jako zastavěná plocha a nádvoří. K evidenci druhu pozemku p. č. X žalovaný uvedl, že podle kódu 20 bodu 2 přílohy katastrální vyhlášky pozemek, na němž je zřízena střelnice může být evidován jako lesní pozemek nebo jako ostatní plocha. Dále žalovaný uvedl, že podmínkou pro zachování evidence lesního pozemku, na němž je postavena budova s číslem evidenčním, resp. stavba neevidovaná v katastru nemovitostí, je skutečnost, že jde buď o dočasně povolenou stavbu, nebo o dočasně odňatý pozemek z pozemků určených k plnění funkcí lesa. K tomu žalovaný odkázal na § 2 odst. 1 zákona č. 166/1960 Sb., o lesích a lesním hospodářství (dále jen „lesní zákon z roku 1960“), resp. § 2 odst. 1 zákona č. 61/1977 Sb., o lesích (dále jen „lesní zákon z roku 1977“), které byly účinné v době vydání rozhodnutí o odlesnění, resp. kolaudačního rozhodnutí. Podle těchto ustanovení, na rozdíl od § 3 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „lesní zákon z roku 1995“), neplatilo, že součástí pozemků určených k plnění funkcí lesa jsou i pozemky, na nichž byly lesní porosty dočasně odstraněny na základě rozhodnutí orgánu státní správy lesů. Z předložených listin, zejména z kolaudačního rozhodnutí a vyjádření orgánu ochrany přírody, je zřejmé, že změna fyzického stavu v terénu již byla uskutečněna a evidence katastru je tak v souladu se skutečným stavem, k čemuž žalovaný poukázal na § 30 odst. 4 katastrální vyhlášky. Dále žalovaný k osobě ohlašovatele uvedl, že ohlášení ze dne 28. 8. 2017 a jeho doplnění ze dne 1. 9. 2017 podepsal V. Č., který byl a je evidován v katastru jako výlučný vlastník stavby ev. č. X a jako spoluvlastník pozemku st. X a pozemků p. č. X a X. V ohlášení ze dne 28. 8. 2017 formálně uvedený pobočný spolek A. O. byl navíc podle kolaudačního rozhodnutí stavebníkem. Dále žalovaný uvedl, že žaloba je nepřipustná podle § 85 s. ř. s., neboť žalobce měl využít návrhu na opravu chyby podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona, k čemuž žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 4. 8. 2005, č. j. 2 Aps 3/2004 – 42 (publ. pod č. 720/2005 Sb. NSS; rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz). Konečně žalovaný k petitu žaloby uvedl, že vznik a zánik parcel, resp. jejich označování čísly jsou vždy důsledkem jiné skutečnosti, např. zápisu změny druhu pozemku. Údaj o výměře je odvozen od geometrického určení pozemku. Primárním předmětem zápisu provedeného dne 8. 9. 2017 nebylo přecíslování parcel, ale změna druhu pozemku. Žalobcem požadovaná změna způsobu využití stavby ev. č. X na pozemku st. X neodpovídá žádnému z přípustných druhů využití podle bodu 4 přílohy katastrální vyhlášky. Návrh žalobce na uložení povinnosti změnit číslo listu vlastnictví je zcela nesrozumitelný, neboť zápisem ke změně osoby vlastníka nedošlo.

8. Během ústního jednání konaného dne 5. 2. 2019 setrvali účastníci na svých stanoviscích. Žalobce předložil soudu repliku k vyjádření žalovaného sepsanou jeho zástupcem. Žalobce v ní zopakoval a jen částečně doplnil svoji argumentaci uvedenou v žalobě. Žalobce zpochybnil, že pobočný spolek A. O. je právním nástupcem ZO S. O., na jehož žádosti bylo vydáno rozhodnutí o odlesnění a kolaudační rozhodnutí. Dále uvedl, že rozhodnutí o odlesnění ani kolaudační rozhodnutí neobsahují geometrický plán nebo nákres, z něž by byl zřejmý rozsah a tvar střelnice a povoleného odlesnění. O správnosti geometrického určení zachyceného v geometrickém plánu L. Č. ze dne 18. 8. 2017, č. 584-97/2017, přitom existují podle jeho názoru vážné pochybnosti. Žalovaný rovněž nezjišťoval, kdy nabyly právní moci rozhodnutí o odlesnění a kolaudační rozhodnutí. Dále žalobce uvedl, že nemohl využít k ochraně svých práv institutu opravy chyby nebo zřejmého omylu podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, neboť v daném případě nejde o zřejmý omyl, ale

o výsledek úvahy žalovaného o způsobilosti listin k provedení zápisu změn jiných údajů v katastru nemovitostí na základě ohlášení.

9. Z obsahu správního spisu plyne, že dne 28. 8. 2017 bylo žalovanému prostřednictvím katastrálního pracoviště K. doručeno na předepsaném formuláři ohlášení změny údajů o pozemku k zápisu do katastru nemovitostí. Jako jediný ohlašovatel je v ohlášení uveden A. O. V části pro podpisy je opatřen razítkem A. O. a nečitelným podpisem. A. O. v něm požádal o zápis **změny druhu a způsobu využití** části pozemku p. č. X (s dosavadním druhem lesní pozemek) tak, že z něj bude oddělen nový pozemek p. č. X s druhem ostatní plocha a způsobem využití jiná plocha. K ohlášení doložil kolaudační rozhodnutí, jímž bylo povoleno užívání stavby krytého střeliště na pozemku p. č. X. Dále bylo doloženo rozhodnutí o odlesnění, jímž bylo podle čl. 36 vyhlášky č. 17/1961 Sb., kterou se vydávají prováděcí předpisy k lesnímu zákonu (dále jen „lesní vyhláška z roku 1961“), povoleno odlesnění části lesního pozemku p. č. X o výměře 40 ha a použití této plochy k účelům výstavby střelnice, a to na dobu jejího trvání a za podmínky, že dojde-li k jejímu zrušení, musí být plocha do jednoho roku upravena a zalesněna.
10. Dne 1. 9. 2017 bylo žalovanému prostřednictvím katastrálního pracoviště K. doručeno na předepsaném formuláři ohlášení změny údajů o pozemku, jehož součástí je stavba, k zápisu do katastru nemovitostí. Jako jediný ohlašovatel je v ohlášení uveden V. Č. Ohlašovatel se domáhal zápisu **změny způsobu využití stavby** ev. č. X v obci O., a to ze způsobu využití *rodinná rekreace – budova na lesním pozemku* na způsob využití *rodinná rekreace – budova na pozemku s druhem pozemku zastavěná plocha a nádvoří*. K ohlášení ze dne 1. 9. 2017 bylo doloženo vyjádření orgánu ochrany přírody vydané na základě žádosti o vydání závazného stanoviska k odlesnění části pozemku p. č. X o výměře 0,5975 ha. Plyne z něj, že podle orgánu ochrany přírody nedošlo odlesněním k porušení § 4 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“) ani k zásahu do významného krajinného prvku (lesa) podle § 4 odst. 2 tohoto zákona, neboť se jedná o pozemek, na němž je již desítky let vybudována střelnice a je dlouhodobě odlesněn. Dále byl k formuláři doložen geometrický plán L. Č. ze dne 18. 8. 2017, č. 584-97/2017, kterým došlo k rozdělení pozemku p. č. X, o výměře 648 524 m², na pozemek p. č. X, o výměře 644 582 m², lesní pozemek, a pozemek p. č. X, o výměře 3 942 m², ostatní plocha se způsobem využití jiná plocha.
11. Oznámením ze dne 8. 9. 2017, č. j. Z-4783/2017-204, žalovaný sdělil žalobci a ostatním spoluvlastníkům, že téhož dne byla podle § 31 katastrálního zákona provedena změna údajů katastru nemovitostí, a to na základě (blíže nespecifikovaného) ohlášení změny druhu pozemku a změny způsobu využití pozemku. Změna spočívala v oddělení části parcely p. č. X, o výměře 3 942 m², která byla podle geometrického plánu L. Č. ze dne 18. 8. 2017, č. 584-97/2017, označena jako parcela p. č. X, a v přecíslování parcely p. č. X, které bylo podle neměřického záznamu č. X vyhotoveného žalovaným přiděleno číslo v řadě stavebních parcel st. X. Následně žalovaný v uvedeném oznámení shrnul nový stav údajů katastru nemovitostí dotčených zápisem změn a evidovaných na listu vlastnictví č. X (parcely p. č. X a X) a č. X (parcela p. č. st. X).M
12. Z obsahu informativních výpisů z katastru nemovitostí (pořízených prostřednictvím internetové aplikace ČÚZK) ze dne 20. 9. 2016, resp. 21. 9. 2016 k tehdejšími pozemkům p. č. X a X soud zjistil, že v době před provedením zápisu změn pobočný spolek A. O. k těmto pozemkům neměl vlastnické ani jiné právo, a že jejich spoluvlastníky byli mezi jinými také žalobce (podíl 277/492) a V. Č. (podíl 2/82). Z dalších žalobcem předložených

informativních výpisů z katastru nemovitostí pořízených dne 6. 11. 2017, resp. 7. 11. 2017, tedy po provedení zápisu změn, plyne stejný závěr. I po provedení zápisu změn údajů zůstala stejná spoluvlastnická struktura pozemků p. č. X, X a st. X. Pobočný spolek A. O. nemá k těmto pozemkům vlastnické ani jiné právo a mezi spoluvlastníky patřili mj. žalobce (podíl 277/492 na pozemcích p. č. X, X a podíl 295/492 na pozemku st. X) a V. Č. (podíl 2/82 na všech uvedených pozemcích).

13. Soud se dříve, než přistoupil k meritornímu posouzení věci, zabýval posouzením přípustnosti žaloby (§ 85 s. ř. s.). Žalovaný totiž namítl, že žalobce nevyčerpal všechny procesní prostředky, neboť měl využít návrhu na opravu chyby podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona, k čemuž odkázal na rozsudek NSS ze dne 4. 8. 2005, č. j. 2 Aps 3/2004 – 42. Soud se s názorem žalovaného neztotožňuje. Je pravdou, že NSS v uvedeném rozsudku mj. konstatoval, že „[v] dané věci je ze shora uvedeného zřejmé, že stěžovatel brojil žalobou proti nezákonnému zásahu správního orgánu, který měl spočívat v neoprávněném zápisu zástavního práva. Za situace, kdy stěžovatel pro ochranu svých práv zvolil žalobu podanou v režimu hlavy II dílu 3 soudního řádu správního, je však nutno respektovat, že podle ustanovení § 85 s. ř. s. je žaloba nepřípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky. Krajský soud přitom zcela přesně konkretizoval možnost nápravy, kterou stěžovatel mohl využít, tzn. postup podle ustanovení § 8 katastrálního zákona s tím, že proti rozhodnutí katastrálního úřadu podle odst. 5 citovaného ustanovení je možno podat odvolání k místně příslušnému zeměměřičskému a katastrálnímu inspektorátu s následnou možností podat žalobu ve správním soudnictví, směřující však nikoliv proti nezákonnému zásahu správního orgánu, nýbrž již proti jeho rozhodnutí.“ Tyto závěry byly nicméně později upřesněny rozsudkem ze dne 26. 1. 2012, č. j. 4 Aps 4/2011 – 68 (publ. pod č. 2600/2012 Sb. NSS), v němž NSS ve vztahu k zásahové žalobě napadající zápis do katastru nemovitostí poznámkou dovedl, že „[z]řejmým omylem tak může být v dané věci pouze zápis poznámkou provedený v rozporu s listinou. K němu dochází kupříkladu při chybném přepisu údajů uvedených na podkladové listině, při opomenutí zapsání některých údajů v ní uvedených či naopak při zapsání údajů v ní vůbec neobsažených do katastru nemovitostí, jakož i při zápisu provedeného bez listiny. Za zřejmý omyl však není možné považovat zápis formou poznámky na základě listiny, u níž je předmětem právního posouzení její způsobilost doložit příslušnou právní skutečnost vztahující se k nemovitosti. V takovém případě se lze soudní ochrany proti provedení či neprovedení poznámky do katastru nemovitostí domáhat pouze v řízení o ochraně před nezákonným zásahem podle § 82 a násl. s. ř. s., v jehož rámci soud posoudí, zda katastrálnímu úřadu doručené rozhodnutí příslušného orgánu či úkon třetí osoby jsou způsobilé k zápisu do katastru nemovitostí formou poznámky.“ Obdobně tomu je i v nyní projednávané věci. Žalobce totiž netvrdí, že došlo ke zřejmému omylu při vedení katastru nemovitostí, tedy že údaje v něm zapsané nejsou v souladu s listinami předloženými k návrhu nebo listinami ve sbírce listin (srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012 – 32, publ. pod č. 2902/2013 Sb. NSS), nýbrž namítá, že žalovaný při zápisu jiných údajů postupoval nezákonně na základě ohlášení neoprávněnou osobou, tj. v rozporu s § 31 písm. a) katastrálního zákona. Vedle toho pak obdobně jako ve shora citované věci namítá, že rozhodnutí o odlesnění nebylo způsobilým podkladem pro zápis změny druhu a způsobu využití pozemku p. č. X, druhu pozemku st. X a způsobu využití stavby ev. č. X. Žalobcem namítané vady tedy nelze podřadit pod pojem zřejmého omylu a nemohou být tedy předmětem řízení podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Žalobci se v něm nemůže dostat odpovídající ochrany, přičemž právní řád mu nepřiznává ani jiný právní prostředek ochrany nebo nápravy. Žaloba je proto přípustná.

14. Soud se dále zabýval otázkou aktivní žalobní legitimace žalobce. Podle § 82 s. ř. s. se každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu, nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Toto ustanovení vymezuje okruh tvrzení, která musí žalobce podat, aby jeho procesní úkon (žaloba) měl zamýšlené účinky, tj. vznik příslušného procesně právního vztahu a vedl soud k rozhodnutí, tj. výroku směřujícímu k ochraně veřejného subjektivního práva. Samotné posouzení, zda skutečně došlo ke zkrácení práv žalobce (jeho aktivní věcná legitimace) je přitom otázkou důvodnosti žaloby, nikoliv podmínek řízení (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2008, č. j. 8 Aps 6/2007 – 247, publ. pod č. 1773/2009 Sb. NSS). Aktivní procesní legitimace tak je dána vždy, nelze-li jednoznačně a na první pohled konstatovat, že k zásahu do právní sféry žalobce nedošlo (srov. obdobně usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005 – 104, publ. pod č. 1764/2009 Sb. NSS). Uvedené však nic nemění na tom, že povinností žalobce je předložit soudu uvěřitelné (plausibilní) tvrzení o tom, že byl jím vymezeným zásahem na svých právech dotčen (srov. obdobně bod 63 rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015 – 160, publ. pod č. 3687/2018 Sb. NSS, a body 33 a 34 usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 – 120, publ. pod č. 1910/2009 Sb. NSS).
15. V této věci žalobce spatřuje zásah žalovaného ve změně údajů o druhu a způsobu využití pozemku p. č. X, přecíslování pozemku st. X a změně údaje o využití stavby ev. č. X, včetně souvisejících změn (oddělení parcely p. č. X od parcely p. č. X, změna výměry pozemku p. č. X, změna druhu pozemku st. X). Současně s tím žalobce tvrdí (a výpisy z katastru nemovitostí dokládá), že je spoluvlastníkem pozemků p. č. X a X (dříve pozemku p. č. X) a pozemku p. č. st. X (dříve p. č. X), na němž stojí stavba ev. č. X. Je proto zřejmé, že žalobce je aktivně procesně legitimován, neboť jako spoluvlastník těchto pozemků má subjektivní veřejné právo na to, aby údaje o nich byly evidovány v katastru nemovitostí předepsaným způsobem (srov. např. bod 23 usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008 – 98, publ. pod č. 2206/2010 Sb. NSS).
16. Soud proto po ověření včasnosti žaloby (§ 84 odst. 1 s. ř. s.) přistoupil k meritornímu posouzení věci. S ohledem na to, že žalobce se nedomáhal toliko určení nezákonnosti zásahu, soud vycházel ze skutkového a právního stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 87 odst. 1 s. ř. s.).
17. Podle § 31 katastrálního zákona platí, že *„[z]ápis jiných údajů a jejich změn se provádí na základě*
a) ohlášení vlastníka nebo jiného oprávněného, jehož přílohou je rozhodnutí nebo souhlas vydaný příslušným orgánem veřejné moci podle jiného právního předpisu, je-li takové rozhodnutí nebo souhlas vyžadován,
b) rozhodnutí, souhlasu nebo oznámení vydaného příslušným orgánem veřejné moci podle jiného právního předpisu, který zároveň stanoví orgánu veřejné moci povinnost zaslat rozhodnutí, souhlas nebo oznámení k zápisu do katastru katastrálnímu úřadu, nebo
c) právního předpisu, který přímo stanoví jiné údaje nebo jejich změny.“
18. Je třeba předeslat, že podle ustálené judikatury NSS je žaloba na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 a násl. s. ř. s. důvodná, jsou-li současně splněny podmínky vymezené NSS v rozsudku ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 – 65

(publ. pod č. 603/2005 Sb. NSS). Podle něj žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo přímo proti němu zasaženo (5. podmínka), přičemž zásah nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování zásahu (6. podmínka). Všechny uvedené podmínky musí být naplněny kumulativně. Pouze poslední z uvedených podmínek byla v důsledku novelizace s. ř. s. zákonem č. 303/2011 Sb. změněna v tom smyslu, že domáhat se lze i určení toho, že zásah byl nezákonný, a v takovém případě tedy zásah v době rozhodování soudu již nemusí trvat.

19. Jde-li o samotné vymezení zásahu (4. podmínka), je z obsahu žaloby zřejmé, že žalobce primárně brojí proti oddělení pozemku p. č. X, změně jeho druhu a způsobu využití a dále proti přečíslování pozemku p. č. st. X, resp. změně této dříve pozemkové parcely na stavební. Tyto změny údajů katastru nemovitostí byly provedeny zápisem ze dne 8. 9. 2017, č. j. Z-4783/2017-204. Domáhá se tedy ochrany proti zápisu změn *jiných údajů katastru* podle § 28 a násl. katastrálního zákona, tj. jiných údajů než těch, které se zapisují vkladem, záznamem nebo poznámkou. Jde o druh zápisu, který se netýká právních vztahů (srov. též Bláhová, I., In: Barešová, E., Bláhová, I. a kol.: *Katastrální zákon. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. komentář k § 28, bod 2). Podle § 28 odst. 1 katastrálního zákona se při zápisu jiných údajů postupuje přiměřeně podle ustanovení o zápisu záznamem, obdobně jako tomu je při zápisu a výmazu poznámky podle § 26 katastrálního zákona. Lze tedy vycházet z judikatury NSS, která ve vztahu k zápisu záznamů a poznámek již dovodila, že ochrany proti těmto úkonům se lze domáhat prostřednictvím zásahové žaloby (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008 – 98, publ. pod č. 2206/2011 Sb. NSS, a rozsudek ze dne 26. 1. 2012, č. j. 4 Aps 4/2011 – 68; jejich závěry jsou přitom použitelné i na zápisy podle katastrálního zákona z roku 2013, srov. např. rozsudek NSS ze dne 21. 1. 2016, č. j. 7 As 290/2015 – 19). Zápis jiného údaje katastru (resp. změna zápisu) je zároveň faktickým úkonem katastrálního úřadu, o němž se nevydává žádné rozhodnutí (srov. zejména body 22 až 24 uvedeného usnesení rozšířeného senátu NSS). Žalobcem vymezené jednání žalovaného tak pojmově bylo zásahem podle § 82 s. ř. s. a současně nebylo rozhodnutím.
20. Dále soud zkoumal zákonnost postupu žalovaného (3. podmínka). Žalobce předně ve vztahu k pozemku p. č. X namítl, že ohlášení změny jeho druhu a způsobu využití podala v rozporu s § 31 písm. a) katastrálního zákona neoprávněná osoba, a to pobočný spolek A. O. V tomto ohledu dává soud za pravdu žalobci. V ohlášení ze dne 28. 8. 2017 je skutečně jako ohlašovatel uveden pobočný spolek A. O., včetně jeho sídla a identifikačního čísla. Není tedy pochyb o tom, kdo je učinil. Argumentuje-li žalovaný tím, že ohlášení bylo podepsáno V. Č., který v době podání ohlášení byl (a stále je) spoluvlastníkem pozemku p. č. X, lze uvést, že podstatné není, kdo je podepsán, ale kdo úkon činí, tedy kdo je jako ohlašovatel v podání (ohlášení) označen. Podpis toliko stvrzuje vůli jednatelce, tedy osvědčuje, že podepsaná osoba je autorem podání, resp. s jeho obsahem souhlasí. Soud ověřil podle údajů spolkového rejstříku, že pan V. Č. byl v předmětné době předsedou pobočného spolku A. O. a jeho statutárním orgánem. Při podpisu tak zjevně jednal jeho jménem, nikoliv jménem svým. O tom koneckonců svědčí i připojené razítko tohoto spolku. Jinak řečeno, V. Č. nebyl ohlašovatelem změn druhu a způsobu využití pozemku p. č. X. Ohlášení ze dne 1. 9. 2017 učiněné jeho jménem pak nebylo pouze doplněním ohlášení ze dne 28. 8. 2017, jak žalovaný tvrdí, ale novým ohlášením, které se týkalo pouze změny způsobu využití stavby ev. č. X.

21. Jak bylo rovněž prokázáno, pobočný spolek A. O. nedisponoval před ani po provedení zápisu změny druhu a způsobu využití části tehdejšího pozemku p. č. X k tomuto pozemku (resp. nynějším pozemkům p. č. X a p. č. X) vlastnickým ani žádným jiným věcným právem. Tato skutečnost ostatně mezi účastníky ani není sporná. Žalovaný v této souvislosti toliko poznamenal, že právní předchůdce pobočného spolku A. O. byl podle kolaudačního rozhodnutí stavebníkem krytého střeliště na něm. To ale z tohoto pobočného spolku nečiní *jiného oprávněného* k pozemku p. č. X ve smyslu citovaného § 31 písm. a) katastrálního zákona a už vůbec ne k datu, kdy bylo ohlášení změny jiných údajů podáno (28. 8. 2017) a kdy vlastníkem uvedené stavby ev. č. X byl pouze V. Č. Soud tak shrnuje, že zápis změny druhu a způsobu využití pozemku p. č. X byl žalovaným proveden v rozporu s § 31 písm. a) katastrálního zákona, neboť ohlášení podal pobočný spolek A. O., který k podání návrhu nebyl oprávněn, neboť nebyl vlastníkem ani jiným oprávněným ve vztahu k tomuto pozemku, resp. dřívějšímu pozemku p. č. X. Již tato skutečnost sama o sobě činí zásah žalovaného ve vztahu k pozemku p. č. X nezákonným.
22. Žalobce dále namítal, že rozhodnutí o odlesnění nemohlo být podkladem pro zápis změny druhu a způsobu využití části pozemku p. č. X (nyní evidované jako pozemek p. č. X) a pozemku p. č. X (nyní evidovaného jako pozemek p. č. st. X). I této námitce lze přisvědčit. Rozhodnutí o odlesnění bylo vydáno na základě čl. 36 odst. 1 lesní vyhlášky z roku 1961, který stanovil, že „[o]dlesnění (*zejména pro zřizování elektrovodů, lesních skladů, lesních cest apod.*) *povoluje okresní národní výbor, a to jen v rozsahu nezbytně nutném.*“ Toto ustanovení umožňovalo, aby ve výjimečných případech došlo na základě povolení okresního národního výboru k odstranění lesního porostu z pozemku, který byl podle tehdejších předpisů součástí lesního fondu. Šlo především o případy, kdy měl být pozemek využit za účelem vybudování liniové infrastruktury nebo infrastruktury sloužící lesnímu hospodářství, jak vyplývá z demonstrativního výčtu v závorce citovaného ustanovení. I přes odlesnění však pozemek nepřestal být součástí lesního fondu. Podle § 2 odst. 1 písm. c) lesního zákona z roku 1960 totiž platilo, že „*pozemky nezalesněné, které slouží lesnímu hospodářství (např. lesní cesty, plochy lesních skladů)*“ byly součástí lesního fondu. Účelem rozhodnutí o odlesnění podle čl. 36 odst. 1 lesní vyhlášky z roku 1961 tedy zjevně nemělo být vynětí pozemku z lesního fondu, nýbrž toliko odlesnění za účelem jiného využití pozemku v lesním hospodářství. Ostatně o trvalém vynětí pozemku z lesního fondu rozhodovali tehdejší okresní národní výbory podle § 10 lesního zákona z roku 1960 na základě podmínek uvedených v tomto ustanovení. Bylo by tedy nesprávné vykládat čl. 36 odst. 1 lesní vyhlášky z roku 1961 tak, že rozhodnutí o odlesnění mohlo nahradit rozhodnutí o vynětí pozemku z lesního fondu.
23. V nyní projednávané věci je z obsahu rozhodnutí o odlesnění zřejmé, že v době jeho vydání (5. 11. 1972) byl pozemek p. č. X součástí lesního fondu. Jako odlesňované území byla totiž označena část tohoto pozemku o výměře 0,4 ha, která byla podle lesního hospodářského plánu na léta 1967-71 pro obvod polesí B., označena jako část porostu 15c5. Dočasné odlesnění bylo přitom povoleno za účelem výstavby střelnice, která měla být vybudovaná OV S. K. (ZO S. O., tj. právním předchůdcem pobočného spolku A. O.).
24. Rozhodnutí o dočasném odlesnění vydané podle čl. 36 odst. 1 lesní vyhlášky z roku 1961 samo o sobě nemůže být dostatečným podkladem k závěru, že odlesněný pozemek přestal být součástí lesního fondu, resp. lesním pozemkem ve smyslu první části přílohy 1 k vyhlášce č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška). Ze znění této vyhlášky plyne, že jako lesní pozemek má být v katastru nemovitostí evidován „*Pozemek s*

lesním porostem a pozemek, u něhož byly lesní porosty odstraněny za účelem jejich obnovy, lesní průsek a nezpevněná lesní cesta, není-li širší než 4 m, a pozemek, na němž byly lesní porosty dočasně odstraněny na základě rozhodnutí orgánu státní správy lesů [§ 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 289/1995 Sb.]. Tato definice se přitom obsahově shoduje s legislativní zkratkou pro lesní pozemek obsaženou v § 3 odst. 1 písm. a) lesního zákona z roku 1995. Nelze v této souvislosti opomenout skutečnost, že odlesnění předmětné části pozemku p. č. X bylo Okresním národním výborem v K. povoleno pouze dočasně, a to na dobu trvání střelnice, přičemž právnímu předchůdci pobočného spolku A. O. bylo uloženo, aby po zrušení střelnice došlo do 1 roku k opětovnému zalesnění. V tomto případě tedy bylo povoleno pouze dočasné odstranění lesního porostu (odlesnění) a daný pozemek tedy nadále splňuje pro účely evidence v katastru nemovitostí znaky lesního pozemku. Zároveň nebylo žalovanému předloženo žádné jiné rozhodnutí orgánu státní správy lesů nebo jiný podklad, z něhož by vyplývalo, že předmětná část pozemku p. č. X, nyní evidovaná jako pozemek p. č. X, byla trvale vyňata z lesního fondu nebo přestala splňovat znaky lesního pozemku. Za daných okolností lze přisvědčit žalobci, že předložené rozhodnutí o odlesnění neposkytuje dostatečný podklad pro změnu zápisu druhu pozemku a i v tomto ohledu bylo provedení zápisu změn údajů v katastru nemovitostí nezákonné.

25. Dále žalobce ve vztahu k přečíslování a druhu pozemku st. X (dříve p. č. X) namítl, že žalovaný neměl žádný relevantní podklad pro tento zápis. I zde musí soud žalobci přisvědčit. Z listin předložených žalovaným totiž není vůbec zřejmé, na základě jakého ohlášení, popř. jiného zákonného důvodu (v oznámení žalovaného ze dne 8. 9. 2017 je pouze obecně uveden § 31 katastrálního zákona bez specifikace konkrétního písmena) byl druh tohoto pozemku změněn a parcela přečíslována. V ohlášení ze dne 1. 9. 2017 se přitom V. Č. výslovně domáhal zápisu změny *způsobu využití stavby ev. č. X* (byť jím uváděné způsoby využití bod 4 přílohy katastrální vyhlášky nezná) a nikoliv změny druhu pozemku st. X. Je tak nepravdivé tvrzení žalovaného o tom, že tímto ohlášením V. Č. ve vztahu k pozemku st. X (dříve p. č. X) pouze doplnil ohlášení změny druhu a způsobu využití části dřívějšího pozemku p. č. X ze dne 28. 8. 2017 podané pobočným spolkem A. O. Soud dále podotýká, že sama skutečnost, že se do dispozice katastrálního úřadu dostalo rozhodnutí o odlesnění, jej neopravňuje, aby z úřední povinnosti bez příslušného ohlášení měnil druh pozemků, byť by byl přesvědčen, že se na ně toto rozhodnutí vztahuje. Katastrální zákon přesně stanoví, ve kterých případech může katastrální úřad bez návrhu (ohlášení) provádět zápisy jiných údajů [viz zejména § 31 písm. b) a c) a § 32 katastrálního zákona, či postupy při revizi údajů katastru podle § 35, opravě chyby podle § 36 nebo obnově katastrálního operátu podle § 40 a násl. katastrálního zákona]. V dané věci z předložených listin neplyne, že by se o některý z těchto nebo jiných zákonem předvídaných případů jednalo a žalovaný to ani netvrdí. Žalovaný tedy zápis změny druhu pozemku st. X provedl v rozporu s § 31 katastrálního zákona, neboť tak učinil bez odpovídajícího ohlášení vlastníka či jiné oprávněné osoby, aniž by byl dán některý z důvodů pod písm. b) či c) tohoto ustanovení. Lze tak uzavřít, že i zásah spočívající v přečíslování parcely a změně druhu pozemku st. X (dříve p. č. X) byl nezákonný.
26. Soud tedy dále posuzoval, zda byl žalobce zásahem žalovaného přímo zkrácen na svých právech (první a druhá podmínka). Obecně lze říci, že, jak již bylo uvedeno výše k otázce aktivní žalobní legitimace, rozšířený senát NSS při posuzování právních účinků zápisů záznamem vycházel z toho, že vlastník nemovitosti má subjektivní veřejné právo na to, aby údaje o ní byly evidovány v katastru nemovitostí předepsaným způsobem (srov. bod 23 usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008 – 98, týkající se

zápisů do katastru prováděných záznamy). Ve vztahu k provedení zápisu do katastru poznámkou pak NSS v rozsudku ze dne 26. 1. 2012, č. j. 4 Aps 4/2011 – 68, konstatoval, že „svojí intenzitou zasahuje do právní sféry vlastníka nemovitosti, neboť mu [z]těžuje uskutečnění jejího případného úplatného převodu na jinou osobu.“ Krajské soudy ve správním soudnictví dále dovodily, že také zápis jiného údaje může zasahovat do práv vlastníka nemovitosti (srov. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 11. 2012, č. j. 59 A 55/2012 – 38, a rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 22. 11. 2017, č. j. 30 A 61/2017 – 67). I zdejší soud má za to, že zápis jiného údaje má, obdobně jako zápis záznamem či poznámkou, dopady do právní sféry vlastníka nemovitosti, byť se jím nezapisují informace o právních vztazích k nemovitosti.

27. Mezi jiné údaje totiž patří i tzv. závazné údaje katastru podle § 51 katastrálního zákona, tedy ty, které jsou závazné pro právní jednání, která se jich týkají: parcelní číslo, geometrické určení nemovitosti a název a geometrické určení katastrálního území. Tyto údaje tak nemají toliko evidenční charakter, nýbrž jsou pro vlastníka nemovitosti závazné, zejména při jejím převodu (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 7. 2015, sp. zn. 22 Cdo 1996/2013, dostupné na www.nsoud.cz). I změny ostatních *jiných údajů* však mají vliv na právní sféru vlastníka nemovitosti. Podle § 1 odst. 2 písm. a) katastrálního zákona je totiž katastr zdrojem informací, které slouží mj. k ochraně práv k nemovitostem, pro účely daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění, k ochraně životního prostředí, k ochraně nerostného bohatství, k ochraně zájmů státní památkové péče, pro rozvoj území, k oceňování nemovitostí aj. Od údaje o druhu pozemku se tak např. odvíjí základ a sazba daně z nemovitých věcí (včetně definice pozemku se zpevněnou plochou podle § 6 odst. 5 zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů), či povinnost opatřit si souhlas ke změně využití zemědělské půdy podle § 2 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů. Jen pozemek evidovaný v katastru jako stavební parcela pak zásadně může být zastavěným stavebním pozemkem podle § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), na němž např. je stavební úřad oprávněn ve veřejném zájmu nařídit nezbytné úpravy [srov. § 132 odst. 2 písm. d) stavebního zákona]. Lze ostatně podotknout, že dojde-li k chybnému zápisu jiných údajů zřejmým omylem, může vlastník nemovitosti žádat jejich opravu v řízení podle § 36 katastrálního zákona a případně se ve správním soudnictví domáhat zrušení rozhodnutí katastrálního úřadu podle § 36 odst. 5 katastrálního zákona. Chybný zápis jiného údaje tedy evidentně do práv této osoby zasahuje, ať již k němu dojde cestou zřejmého omylu nebo jiným nezákonným postupem katastrálního úřadu, jako je tomu v tomto případě.
28. V dané věci je žalobce spoluvlastníkem pozemků p. č. X, p. č. X (dříve p. č. X) a st. X (dříve p. č. X). Zásahem žalovaného byl mj. rozdělen pozemek p. č. X na dvě parcely s p. č. X a X a přecíslován pozemek p. č. X na st. X, čímž došlo ke změně závazných údajů katastru (parcelního čísla a geometrického určení pozemků p. č. X a X a parcelního čísla pozemku st. X). Žalovaný provedl též změnu údajů o druhu a využití p. č. X (z lesního na ostatní plochu s využitím jiná plocha) a druhu pozemku st. X (z pozemkové na stavební parcelu, konkrétně z lesního pozemku na pozemek s druhem zastavěná plocha a nádvoří). Lze tak uzavřít, že žalobcova práva byla zásahem žalovaného přímo zkrácena a první i druhá podmínka jsou proto splněny.

29. Konečně ke zbývajícím páté a šesté podmínce lze konstatovat, že zásah žalovaného byl obecně zaměřen vůči všem spoluvlastníkům pozemků p. č. X, X a st. X (resp. i případným jiným oprávněným osobám), nicméně i proti žalobci jako jednomu z nich bylo v jeho důsledku přímo zasaženo. Soud dále v katastru nemovitostí ověřil, že ke dni jeho rozhodnutí stav žalovaným zapsaných jiných údajů nedoznal žádných změn. I tyto dvě podmínky proto má soud za splněné.
30. S ohledem na shora uvedené závěry soud výrokem II. určil, že zápis změn údajů katastru nemovitostí provedený žalovaným dne 8. 9. 2017, č. j. Z-4783/2017-204, byl nezákonným zásahem. Současně výrokem III. uložil žalovanému, aby uvedl zápisy údajů katastru nemovitostí do stavu před provedením uvedeného zápisu změn. Soud pouze poznamenává, že pouze přeformuloval žalobcem uvedený petit žaloby tak, aby postihoval všechny změny provedené předmětným zápisem. Do výroku soud nepřevzal pouze ty části žalobního petitu, v rámci nichž žalobce konkretizoval údaje katastru nemovitostí, které mají být změněny, neboť tyto dílčí změny jsou již ve výroku soudu zahrnuty. Pouze pro upřesnění soud dodává, že uvedení údajů katastru nemovitostí do původního stavu zahrnuje i sloučení parcel p. č. X a p. č. X, tj. uvedení polohového a geometrického určení pozemku p. č. X do stavu před oddělením parcely p. č. X, uvedení původní výměry 648 524 m² u pozemku p. č. X, obnovení původního číslování parcely č. X (namísto st. X) a též uvedení původního druhu pozemku u tohoto pozemku.
31. Jako nedůvodnou posoudil soud část žaloby směřující proti změně údaje o způsobu využití stavby č. ev. X stojící na pozemku p. č. st. X (dříve p. č. X), v rámci níž se žalobce domáhal toho, aby u této stavby byl evidován jako způsob využití údaj *stavba pro rodinnou rekreaci – budova na lesním pozemku*. Nelze ovšem přehlédnout skutečnost, že podle oznámení žalovaného ze dne 8. 9. 2017, č. j. Z-4783/2017-204, a výpisu z katastru nemovitostí ohledně stavby ev. č. X tato stavba není součástí pozemku st. X a žalobce není jejím vlastníkem ani k ní nemá žádné jiné věcné právo. Žalobce nepřednesl žádná tvrzení o tom, jakým způsobem by jeho práva mohla být změnou údajů o způsobu využití stavby dotčena. Soud přitom zdůrazňuje, že způsob využití stavby zaznamenaný v katastru má pouze evidenční charakter – jeho zápisem tak nedochází k povolení případných změn v účelu užívání stavby (srov. § 126 a § 127 stavebního zákona). V tomto směru tedy nemohou být žádným způsobem dotčena práva žalobce a ostatních spoluvlastníků pozemku p. č. st. X (dříve p. č. X), na němž se tato stavba nachází. Soud proto dospěl k závěru, že žalobce nebyl provedením zápisu změny využití stavby ev. č. X nikterak zkrácen na svých právech. V této části proto soud žalobu výrokem III. zamítl.
32. Pokud jde o další dílčí návrh, jímž žalobce napadal změnu listu vlastnictví, na němž je evidován pozemek p. č. X (nyní st. X), dospěl soud k závěru, že k této změně nedošlo v důsledku zápisu provedeného žalovaným dne 8. 9. 2017, č. j. Z-4783/2017-204. Je pravdou, že uvedený pozemek byl jako p. č. X evidován ke dni 21. 9. 2016 na listu vlastnictví č. X, zatímco v současné době je evidován jako pozemek p. č. st. X na listu vlastnictví č. X. K této změně ovšem zjevně došlo v důsledku skutečnosti, že se změnila struktura spoluvlastníků tohoto pozemku ještě před provedením zápisu změn. O tom svědčí skutečnost, že zatímco ke dni 21. 9. 2016 byla jedním ze spoluvlastníků i obec O. s podílem 3/82, tak ke dni provedení zápisu změn (a později) již tato obec spoluvlastníkem nebyla. [Naopak spoluvlastnický podíl žalobce na tomto pozemku se zvětšil tak, že oproti dřívějšímu podílu 277/492 nyní vlastní podíl 295/492, tzn. jeho spoluvlastnický podíl narostl právě o podíl dříve vlastněný obcí O. ($277/492 + 3/82 = 295/492$)]. K této změně

muselo dojít již před provedením předmětného zápisu, neboť v oznámení o provedení změny údajů katastru nemovitostí ze dne 8. 9. 2017 již není mezi spoluvlastníky pozemku p. č. st. X uvedena obec O. a u žalobce je uveden spoluvlastnický podíl 295/492. Ke dni 8. 9. 2017 tedy již tento pozemek byl evidován na listu vlastnictví č. X, nikoliv na listu vlastnictví č. X. Soud navíc ověřil, že na listu vlastnictví č. X je v současné době evidován pozemek p. č. X, přičemž struktura spoluvlastníků tohoto pozemku se odlišuje od současné spoluvlastnické struktury pozemku p. č. st. X, což by samo o sobě znemožnilo, aby byly oba pozemky evidovány na téže listu vlastnictví. Z těchto důvodů tedy soud výrokem IV. žalobu v této části zamítl.

33. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 142 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, za použití § 64 s. ř. s. Z procesního hlediska byl žalobce úspěšný v převažujícím rozsahu (výroky I. a II.). Neúspěšný byl pouze v poměrně nepatrné části (výroky III. a IV.), která ovšem nebyla pro podstatu věci určující. Soud proto žalobci přiznal právo na plnou náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení tvoří odměna advokáta ve výši 6 200 Kč za dva úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby) podle § 7 bodu 5., § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), paušální náhrada hotových výdajů ve výši 600 Kč za dva úkony právní služby podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Náhrada odměny advokáta za úkon spočívající v sepsání repliky podané během ústního jednání soudu žalobci nebyla přiznána, neboť žalobce v ní převážně jen zopakoval námitky uvedené již v žalobě. Nejedná se tedy o důvodně vynaložený náklad zastoupení. Zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, soud proto přiznal žalobci i náhradu za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % ve výši 1 428 Kč. Náhrada důvodně vynaložených nákladů žalobce tak činí celkem 10 228 Kč.

Poučení :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. února 2019

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu